

METEOROLOGIA

Els homes i dones del temps, altrament dits meteoròlegs, sempre diuen que la memòria meteorològica és molt curta; sovint només recordem el temps que va fer ahir o abans d'ahir. Feu la prova i sortiu al carrer i pregunteu a la gent quan va ser el darrer dia que va ploure o l'última gelada, veureu que ningú no ho recorda.

Ningú? No, de fet això no és del tot veritat, perquè hi ha algú que sí que ho recorda, els observadors meteorològics. De fet ho recorden primer perquè els agrada el tema i segon i més important, perquè ho apunten a una llibreta dia rere dia i any rere any. Gràcies a això podem saber el clima d'una regió o tenir dades tan curioses com les que tot seguit us oferiré. Per exemple, a Rupit, fixe-u-vos amb la pluja per anys:

Anys	litres/m ² .
· 1989 _____	808,6
· 1990 _____	940
· 1991 _____	1.347,7
· 1992 _____	1.326,9
· 1993 _____	1.103
· 1994 _____	890
· 1995 _____	918
· 1996 _____	1.575,3
· 1997 _____	743,3

Aquestes dades donen una mitjana anual de 1.072,5 litres que està per sota de la mitjana de Rupit que és de 1200 l/m², per tant podríem dir que estem en un període menys humit. Observeu la gran diferència entre l'any 96 i el 97, increïble! oi?

Si parlem de les temperatures mitjanes anuals, aquí en tenim un exemple:

Anys	Temperatura
· 1989 _____	+ 10,4
· 1990 _____	+ 10,5
· 1991 _____	+ 9,8
· 1992 _____	+ 9,8
· 1993 _____	+ 9,3
· 1994 _____	+ 10,4
· 1995 _____	+ 10,3
· 1996 _____	+ 9,6
· 1997 _____	+ 10,6

La mitjana d'aquest 9 anys de 10,1 °. Fixeu-vos que hi anys que varia més d'un grau, i això és molta diferència.

Un altre exemple seria la neu que ens visita sovint i per posar-en un exemple, l'any passat (1997) va caure neu 9 dies, encara que us pugui semblar impossible.

Penso que aquí a Rupit hi ha gairebé quatre mesos en què les temperatures poden arribar a sota zero. Si ho comparem amb la costa, que no és molt lluny, la diferència és notable. També cal considerar que el poble de Rupit té un microclima molt especial que fa que sigui un dels pobles més freds de Catalunya, que es pot comparar amb Camprodon, Bellver de Cerdanya, Viella o el Pont de Suert, tots ells en ple Pirineu.

Esperem que aquestes dades ens faran reflexionar abans de dir que ja no fa el fred que feia abans o que ara plou menys, ja que no hi ha tanta diferència.

Miquel Batlle

EL TEIXÓ - continuació

seus millors sentits són l'olfacte i l'oïda, i el pitjor és la vista. Emet una gran varietat de roncs i crits, segons les circumstàncies.

Com hem dit al principi, a aquest animal li van bé els terrenys amb grans pendents, perquè a l'hora de fugir necessita baixades, es cargola com una pilota i es deixa caure rosts avall.

Té una pell duríssima, que junt amb la capa de greix i la seva gran vitalitat, el fa difícil com a peça de caça. Així doncs, la seva cacera sempre ha de ser a l'espera o a l'aguait a la nit, generalment en nits de llu-

na plena. Se li ha de tirar amb perdigons grossos i molt de prop. Generalment abans se'ls caçava amb trapes o fent-los sortir de la llodriguera posant-los un llucet encès. Finalment se'ls matava amb un garrotada el mosell.

La seva pell, que és molt dura, es feia servir per fer collars per als cavalls i per posar sota l'albarda dels matxos dels traguers. Dels pèls se'n feien pinzells i brotxes d'afaitar.

Joan Masllopart